

### [Carsten Raft.]

valtningsret studerende er det næsten blevet en Huskeregel, at Matroser hører under Marineministeriet, Soldater under Krigsministeriet, Politibetjente under Justitsministeriet, men Brølere og Forsømmelser hører fast under Indenrigsministeriet.

Jeg siger min Mening om disse Ting, som jeg siger den om andre indrepolitiske Sager. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man langt mere skelnede mellem vore indrepolitiske Opfør og de Sager, som vender udadtil mod Udlandet. Hele dette anstrengte Forsøg paa at skabe Tavshed og kunstig Samling om den indre Politik forfusker det, der er det væsentlige: Op slutningen om Landets Udenrigspolitik og Neutralitetspolitik. Der har enhver Dansk Pligt til Op slutning. Der kan Regeringen med fuld Ret forlange Sammenhold, Loyalitet og Disciplin, og jeg synes, at de enestaaende skandaløse Artikler i den senere Tid i det kommunistiske Partis Hovedorgan nødvendiggør en saadan Op slutning og Sammenhold. Der har jo nok været vekslet nogle drøje Hug mellem de ærede Medlemmer Hr. Hartvig Frisch og Hr. Hedtoft-Hansen og Hr. Aksel Larsen, og det var helt forfriskende at høre, hvor det danske Sprog kan blive djærvt og klingende, naar saadanne folkelige Partier gør op med hinanden. Men det var ikke de Ting, de talte om. Jeg synes, det er umuligt at fortie dem. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et Par Citater, der er nødvendige for Dokumentation.

Den 11. Oktober skrev „Arbejderbladet“, Organ for Danmarks kommunistiske Parti, Sektion af kommunistisk Internationale:

„Ønsker den danske Regering og dens Hovedorgan Krigen fortsat? Er Regeringen og dens Hovedorgan af den Opfattelse, at Krigen er en ideologisk Krig mod Nazismen? Hvis disse to Spørgsmaal besvares med Ja, og det er det, Regeringens Hovedorgan har gjort, er det naturligt at stille endnu et Spørgsmaal: Agter den danske Regering da at dirigere Danmark ind i Krigen paa det saakaldte Demokratis Side mod den tyske Nazisme?“

I en Artikel to Dage efter er det allerede sket. Der hedder det:

„Ja, saa ved vi altsaa, hvor vi har Socialisterne paa „Social-Demokraten“s Redaktion, i HIPA's Agentur og i Regeringen? Det, som skete forleden Nat med dansk Presse, umiddelbart efter at Redaktør H. P. Sørensen havde endt sit lagn-

agtige Foredrag i Radioen, fortæller os, der ved Besked, at II. Internationales Regering i Danmark er i Færd med at orientere Danmark ind i Ringen mod Sovjetunionen, og at H. P. Sørensen, HIPA og Regeringen er villige til at fuldbyrde Udviklingen, prisgive Danmarks Neutralitet og bringe Krig og Nød, Ødelæggelser og Ulykke ind over vort Land for at slaa den socialistiske Sovjetunion ned.“

Det er altsaa en dansk Skribent, der paa Lederplads i et officielt Partiorgan paa et Tidspunkt, hvor hele den danske Nation kun har et eneste Ønske, dansk Politik kun et eneste Formaal: at holde Danmark uden for Krigen, ganske klart beskylder Danmarks Regering for at bryde Neutraliteten og bevidst føre Landet ind i Krig. Paa et Tidspunkt, hvor det gælder Liv og Død for Danmark, at skabe Tillid til sin Neutralitet, fast Overbevisning i Udlandet om, at Landet er ægte neutralt og ikke som enkelte neutrale Stater alligevel hægtet sammen med den ene af Magtgrupperne, søger denne Dansker bevidst at undergrave Udlandets Tillid til hans Lands Politik og forringe dets Chancer for at holde sig fri af Krigen.

Man har Grund til at spørge, hvad der da skete den uhyggelige Nat paa „Social-Demokraten“. Saa vidt jeg kan se af de to Blade, ikke andet, end at en Journalist behandlede en Artikel fra det russiske Regeringsblad „Izvestia“, paa den Maade, at han tog det med, som han havde Interesse for, og lod det andet ligge — der er ingen Citatforfalskning, han har klippet fra, som man maa gøre ved den Slags Lejligheder —, og dermed, paastaar „Arbejderbladet“, opgav Danmark sin Neutralitet og gik ind i Krigen. Selvfølgelig kan man sige, at det danske Folk hæfter ikke for, hvad en saa lille Gruppe af det siger, og der er ingen Grund til at overdrive det. Men man maa ikke glemme, hvor ømfindelig Mentaliteten er ude i Verden for Tiden, hvor hensynsløst selv de mindste Ting udnyttes, naar de passer ind i en Magtgruppes Kram. Og dertil ved vi jo ikke, hvad de gale Mennesker finder paa at skrive, næste Gang de skriver — jeg beklager, jeg kom til at bruge det stærke Udtryk, men det ærede Medlem af det kommunistiske Parti her i Salen, der betegner vor udmærkede og værdige Formand som en „vild Mand paa Formandsstolen“, maa være vant til stærke Udtryk.

Allerede Dagen efter behandledes den skandinaviske Demarche i Moskva. Det hedder om Dr. Munch, at han aldrig har haft Mod til den ringeste Protest i Berlin